675/03

Den 26. juni 2003 blev i sag nr. 59.081:

xxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danske Forsikring, klager over selskabets afvisning af forsikringsdækning for to anmeldte ulykkestilfælde.

Klageren har i august 2001 anmeldt, at han i december 1987 og igen i november 2000 har beskadiget venstre knæ.

I en speciallægeerklæring af 26/12 2001 hedder det:

"Det drejer sig om en 43-årig mand, der den 04.12.97 i forbindelse med ishockey forvred venstre knæ. Tilfældet blev opfattet som forstuvning af knæet, og han blev behandlet konservativt. Der var imidlertid vedvarende knægener, bl.a. i form af periodisk instabilitet og hævelse.

Den 13.11.00 forvred han igen venstre knæ, da han var på vej ud af en dør. Ved skadestueundersøgelse dagen efter UT var knæet kraftigt hævet med intra-artikulær ansamling. Desuden var der indvendig sideløshed. Røntgenundersøgelse viste slidgigtforandringer i knæet. Han blev behandlet med DonJoy skinne.

Den 25.03.01 blev der foretaget MR-skanning af knæet. Undersøgelsen viste formentlig følger efter tidligere partiel læsion af bageste korsbånd, læsion af indvendige menisk samt slidgigtforandringer, især svarende til indvendige ledkammer.

…

Ved undersøgelse af venstre knæ finder man en let intra-artikulær ansamling.
Der er skurren ved bevægelse og smerter ved maksimal bøjning.
Med knæet let bøjet er der let indvendig sideløshed.
Der kan ikke fremkaldes noget skuffesymptom eller Pivot shift.
Der angives ømhed på udvendige ledlinie, men der er ingen sikre meniskklik.
Der er god quadricepsfunktion og ingen quadricepsatrofi.

Det er sandsynligt, at skadelidte i forbindelse med de anførte UT har pådraget sig en partiel læsion af indvendige sidebånd og af bageste korsbånd i venstre knæ samt læsion af indvendige menisk. Der er slidgigtforandringer i knæet, formentlig sekundært til de anførte UT."

Selskabet gør gældende, at krav på erstatning efter ulykken i 1997 er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29, og at ulykken i 2000 ikke har medført et selvstændigt mén på mindst 5%.

Klageren kræver skaderne vurderet samlet til en méngrad på 7-8%.

Nævnet udtaler:
Det bemærkes indledningsvis, at méngraden for de to ulykkestilfælde skal opgøres særskilt. Kravet på erstatning efter ulykken i 1997 anser nævnet under de givne omstændigheder for at være forældet, og nævnet finder det ikke godtgjort, at ulykken i 2000 har medført en méngrad på mindst 5%. Spørgsmålet om méngraden efter ulykken i 2000 kan dog indbringes for Arbejdsskadestyrelsen.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand